

ASUP-skemaet (*Assessment of Skills and Unsolved Problems – analyse af færdigheder og uløste problemer*) er en vejledning, der er udarbejdet som rettesnor for omsorgspersoner, når de skal identificere de færdigheder, der måske er årsagen til, at det er svært for et barn at håndtere problemer og frustrationer på en hensigtsmæssig måde; og ligeledes når omsorgspersoner skal pege på de forventninger, som barnet har svært ved at indfri på pålidelig vis (kaldet uløste problemer). Færdigheder giver omsorgspersoner en ny tilgang. Identifikation af uløste problemer hjælper omsorgspersoner med at identificere, hvor der skal sættes ind med intervention, og hvor der skal prioriteres – og det hjælper dem med løse de pågældende problemer proaktivt i stedet for reaktivt.

VEJLEDNING I AT IDENTIFICERE FÆRDIGHEDER:

Hvor svært kan det være at krydse færdigheder af? Ikke særlig svært, men her er et par vigtige ting at huske:

- Det er bedst at følge rækkefølgen ... du må helst ikke overse noget.
- Brug ikke tid på at opstille hypoteser eller teorier om tilfældige faktorer (hvorfor eleven kæmper med bestemte færdigheder) ... du kan alligevel ikke finde den præcise årsag, og din tid er bedre brugt på at fokusere på færdigheder og uløste problemer.
- Brug heller ikke tid på at snakke om barnets bekymrende adfærd ... den bekymrende adfærd er simpelthen den måde, hvorpå børn kommunikerer, at der er forventninger, de har svært ved at indfri.
- At krydse færdigheder af er ikke en demokratisk proces og bør ikke tage mere end 3-5 sekunder for hver færdighed. Hvis en af omsorgspersonerne i mødet synes, at færdigheden passer på barnet, så kryds den af.
- Færdigheder udstyrer dig med en mere præcis, medmenneskelig og produktiv tilgang, men de er ikke hovedmålet for intervention. De uløste problemer, som du/l identificerer, er hovedmålet for intervention. Hvis I løser disse problemer i samarbejde og proaktivt, vil barnets færdigheder forbedres.

VEJLEDNING I AT IDENTIFICERE ULØSTE PROBLEMER:

Igen – et uløst problem er en forventning, som et barn har svært ved at indfri, og som du ikke kan regne med, at det altid er i stand til at indfri. Selvom det kan indfri en forventning nogle gange, men ikke andre, er det stadig et uløst problem. Igangsætterne i "Uløste problemer"-afsnittet (trin 2) kan pege dig i retning af de forskellige forventninger, som barnet har svært ved at imødekomme. I skal overveje igangsætterne i den rækkefølge, de står, og nedfælde så mange uløste problemer som muligt i forbindelse med den pågældende igangsætter, før I fortsætter med den næste. I behøver ikke skrive det samme uløste problem ned mere end én gang, selvom en senere igangsætter får jer til at tænke på det samme uløste problem.

Formuleringen af et uløst problem overføres direkte til de ord, du bruger, når du/l præsenterer det uløste problem for barnet, og tiden er inde til at løse problemet sammen. Dårligt formulerede uløste problemer gør det ofte svært for barnet at svare. Der er fire retningslinjer for formulering af uløste problemer:

Barnets bekymrende opførsel bør ikke nævnes.

Da du ikke kommer til at tale med børn om deres bekymrende adfærd, er der intet behov for at tage bekymrende adfærd med i formuleringen af det uløste problem. I stedet begynder næsten alle uløste problemer med "Svært ved" efterfulgt af et verbum (en række forskellige verber vises i eksemplerne herunder). Du skal ikke skrive "Råber og bander, når han/hun prøver at løse ordproblemer i matematik-lectierne" – i stedet skriver du "Svært ved at løse ordproblemer i matematik-lectierne".

Voksen-teorier bør ikke nævnes.

Du skal ikke skrive "Svært ved at definere staveordene i dansk, fordi hans forældre er blevet skilt for nylig", men bare "Svært ved at definere staveordene på dansk".

Uløste problemer skal udspecificeres – ikke klumpes sammen.

Man skal ikke skrive "Svært ved at komme godt ud af det med andre", men "Svært ved at komme godt ud af det med Trevor på skolebussen om morgenen".

Uløste problemer skal være specifikke.

Hvis man skal gøre et uløst problem så specifikt som muligt, findes der to strategier:

- Medtag detaljer relateret til *hvem, hvad, hvor og hvornår*.
- Spørg "Hvilken forventning har barnet/eleven svært ved at indfri?"

Ovenstående vejledninger – og et antal verber som eksempel – er medtaget i de følgende eksempler (de er samlet efter placering, men verberne gælder på tværs af placering):

SKOLE/INSTITUTION:

- Svært ved at få begyndt på opgaver i tocifret division i matematik.
- Svært ved at gøre Europa-kortet færdigt i geografi.
- Svært ved at deltage i samtaler under morgenmøder.
- Svært ved at komme fra fri tid til matematik.
- Svært ved at lukke ned for computertid for at komme til fællestime.
- Svært ved at gå på gangen mellem timerne.
- Svært ved at række hånden op under diskussioner i samfundsfag.
- Svært ved at holde hænderne for sig selv i frokostkøen.
- Svært ved at stå i kø til bussen, når skoledagen er ovre.
- Svært ved at tie stille, når en klassekammerat udtrykker sin mening i danstimerne.
- Svært ved at vente, til det er hans/hendes tur til at slå i rundbold i frikvarteret.
- Svært ved at få hentet geografi-noterne i skabet før geografitimen.

HJEM/BEHANDLINGSSTED:

- Svært ved at komme ud af sengen klokken syv om morgenen for at gøre klar til at komme i skole på hverdage.
- Svært ved at deltage i familieaktiviteter i weekenden.
- Svært ved at vente på, det bliver hans/hendes tur, når han/hun spiller skak med sin bror.
- Svært ved at sidde ved siden af sin søster ved middagsbordet.
- Svært ved at sætte tallerkener i opvaskemaskinen efter maden.
- Svært ved at gå ud med affaldsposen på tirsdage.
- Svært ved at børste tænder før sengetid om aftenen.
- Svært ved at slukke for Xbox klokken 20.
- Svært ved at rede seng før skole på hverdage.

Der er også en række verber, der bør undgås – blandt andre *acceptere, værdsætte, forholde sig rolig, spørge om hjælp, lytte, høre efter, fokusere, overveje, forstå, blive ved, kontrollere*.